

mængde, som det ærede Medlem Hr. Trier er saa ivrig efter at faa nedbragt. Derfor holder det ærede Medlems Argument ikke Stik, naar han hævder, at Gulduldens Indførelse nødvendigvis maa forøge den cirkulerende Seddelmængde.

Som en mere praktisk Indvending fremhævede det ærede Medlem Hr. Trier, at Gulduldens Indførelse vilde forøge den negative Beskyttelse, vilde medføre praktiske Vanskeligheder og forøge de mange Skyggesider, der nødvendigvis maa klæbe ved en Toldlov og ogsaa klæber og maa-ske navnlig har klæbet ved vor Toldlov af 1908. Her burde imidlertid det ærede Medlem, som har været en flittig Deltager i det store Toldlovsudvalg, huske paa, at Hovedopgaven for det daværende Toldudvalg — en Opgave, som jeg erkender blev bragt til Afslutning i en sjælden lykkelig Grad — var at eliminere bort de værste negative Beskyttelser i den nuværende Toldlov, og jeg vil benytte Lejligheden til at udtale min uforbeholdne Anerkendelse af det Arbejde, der blev tilrettelagt og gennemført af den foregaaende Regering. Netop fordi vi nu har en udrenset og vel udnivelleret Toldlov at arbejde med, saaledes som den er fremgaaet gennem den tekniske Toldlovrevision, kan vi med Fortrøstning bygge paa dette Grundlag ved den mere automatiske Opførelse efter Guldparitetten. Men for øvrigt har jeg Gang paa Gang erklæret — og jeg skal gøre det endnu en Gang saa tydeligt, jeg kan —, at vi er villige, overdrevent villige til enhver Forhandling paa dette Punkt. Vi ønsker ikke at skade og genere i nogen Maade. Blot vi kan finde nogen Imødekommen fra anden Side, vil vi strække os saa vidt som muligt, fordi vi ikke vil dyrke hverken nogen Teori eller noget Valgprogram, men kun vil naa et kraftigt Resultat til Held for vor Valuta og vor Økonomi. Jeg tror derfor ikke, at disse praktiske Punkter skal være dem, som en saadan automatisk Guld à jour Føring vil kunne strande paa.

Saa gjorde det ærede Medlem Hr. Trier nogle Bemærkninger, nogle, skal vi sige, partipolitiske Bemærkninger om det Syn, vi anlægger fra vor Side, naar man rører ved de store Formuer, og det Syn, vi anlægger, naar det er den brede Befolkning, der skal betale Gildet, som det hedder fra anden Side. Jeg tror, at den Ordførelse, som fremkom fra vor Side om Formueafgiften, viste, at det netop ikke var Hensynet til de enkelte store

Formuer, der gjorde, at vi saa bestemt gik imod den, men at det var de indirekte Følger, som jo ogsaa har bevirket, at det ærede Medlems udmærkede og noget mere fremtrædende Partifælle i England, Mac Donald, har opgivet at gennemføre sin Formuekonfiskation derovre, fordi ingen god Englænder tør hidføre de indirekte Indvirkninger paa det i Forvejen haardt ramte engelske Forretningsliv, som et saadant Forslags Gennemførelse vil fremkalde. Jeg tror derfor, at Kapitalen har Betydning for den brede Befolkning, for den, der er ansat i Produktion og Omsætning, og jeg tror, det er saa ligetil, at jeg haaber, det ogsaa ligger i det ærede Medlems Underbevidsthed. Men Belastningen paa den brede Befolkning har jeg allerede karakteriseret, og jeg maa fastholde de Oplysninger, vi paa dette Punkt har modtaget fra Statistisk Departement, og som jeg straks skal komme til i mit Gensvar til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard. Jeg vil blot overfor det ærede Medlem Hr. Trier nævne, at den indirekte Virkning af Gulduldforlaget, som giver sig Udslag i forøget Beskæftigelse, hvad der ikke vil kunne benægtes fra nogen Side, maaske er nok saa værdifuld for det arbejdende Folk som visse teoretiske Studereværelsebetragtninger, hvor velmente de end kan være; dem kan man nu en Gang ikke leve af.

Den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, henviste i sin Kritik af vort Forslag til sine tidligere Udtalelser, Udtalelser, der jo for saa vidt er af Vægt, som de maatte støtte sig til den Erfaring, han som Finansminister den Gang maatte sidde inde med. Overfor de praktiske Indvendinger, som jeg altsaa i nogen Grad maa anerkende, har jeg netop anført vor Forhandlingsvillighed, men uagtet jeg altsaa endnu en Gang, til Overflod, synes jeg, er nødt til at bedyre denne Forhandlingsvillighed, finder jeg ikke Forstaaelse for den fra nogen Side i dette høje Ting; det forekommer mig, at det er en bevidst Mur af Uforstand og Mangel paa Villie til at høre disse Ord om vor Forhandlingsvillighed, der møder os, naar vi fremsætter dette Forslag. Jeg haaber ikke, denne Mur skal være uoverstigelig, da vi er de loyale Mennesker, vi er, og de tolerante Forhandlere, der gerne vil naa til et godt og acceptabelt Resultat. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard nævnte som sin første Indvending den store Prisstigning, der vilde følge af Lovforslagets Gennemførelse. Denne Prisstigning tillader jeg mig at betvivle, og jeg har